

# Ce este adevărul? - Numărul patru

*Срцето ваше нека не се вознемирува*

Jeff Pippenger

2023-09-09

La începutul istoriei millerite, în 1798, vedenia râului Ulai din cartea lui Daniel a fost desigilată, producând o sporire a cunoștinței care a pus la probă și a făcut să se manifeste două categorii de închinători. Vedenia Ulai reprezintă solia internă pentru poporul lui Dumnezeu, așa cum este reprezentat de cele șapte biserici din Apocalipsa, capitolele doi și trei. La sfârșitul istoriei profetice care a început în 1798, la adunarea de tabără de la Exeter, din 12–17 august 1844, solia Strigătului de la Miezul Noptii a fost desigilată când Leul din seminția lui Iuda Și-a retras mâna de peste un adevăr ascuns, fapt care a produs o sporire a cunoștinței ce a pus la probă și a făcut să se manifeste două categorii de închinători.

În 1989, când, așa cum este descris în Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci, țările care reprezentau fosta Uniune Sovietică au fost măturate de papalitate și de Statele Unite, viziunea râului Hidechel din cartea lui Daniel a fost desigilată, producând o creștere a cunoștinței care a pus la probă și a făcut să se manifeste două clase de închinători. Viziunea Hidechelului reprezintă mesajul exterior al vrăjmașilor poporului lui Dumnezeu, așa cum este reprezentat de cele șapte peceți din cartea Apocalipsei. La sfârșitul istoriei profetice care a început în 1989, începând din ultimele două săptămâni ale lunii iulie 2023, Leul din seminția lui Iuda a început procesul de desigilare a mesajului Strigătului de la Miezul Noptii prin îndepărtarea mâinii Sale de pe un adevăr ascuns, fapt care produce o creștere a cunoștinței ce pune la probă și, în cele din urmă, va face să se manifeste două clase de închinători în mijlocul poporului lui Dumnezeu.

În primul verset al capitolului paisprezece din Ioan, Hristos îi îndeamnă pe ucenici să nu li se tulbure inimile.

Să nu vi se tulbure inima; voi credeți în Dumnezeu, credeți și în Mine. Ioan 14:1.

În decurs de câteva ore, Hristos a fost arestat, iar la scurt timp după aceea a fost răstignit, îngropat și a înviat. După ce S-a înălțat la Tatăl, El S-a întors la ucenicii Săi.

Și, pe când vorbeau ei astfel, Isus Însuși a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” Dar ei s-au înspăimântat și s-au umplut de frică, și credeau că văd un duh. Iar El le-a zis: „De ce sunteți tulburați? Și de ce se ridică asemenea gânduri în inimile voastre?” Luca 24:36–38.

Primul eșec dintr-o linie de reformă are loc atunci când poporul lui Dumnezeu uită un adevăr descoperit anterior. Ucenicii uitaseră ceea ce le spusese Isus cu mai puțin de o săptămână înainte ca teama și dezamăgirea lor să se manifeste în criza crucii. După prima dezamăgire urmează un timp de zăbovire, care, în parabola celor zece fecioare, este reprezentat prin absența Mirelui. Isus le spusese direct ucenicilor că Se duce la Tatăl Său, dar că Se va întoarce. Cunoașterea mai dinainte pe care le-o oferise ucenicilor nu i-a împiedicat să fie copleșiți de criză. În contextul parabolei celor

zece fecioare, o criză este locul unde caracterul se manifestă, dar nu se dezvoltă niciodată. Isus îi alese și îi rânduipe pe ucenici și le spusese chiar acel adevăr înainte de criză.

Nimwemeye ntabwo mwatoranije, ahubwo ni jye wabatoranije, kandi mbashyiriraho kugira ngo mugende mwere imbuto, kandi ngo imbuto zanyu zigumeho; kugira ngo icyo ari cyo cyose muzasaba Data mu izina ryanjye, akibahe. Yohana 15:16.

Cu toate acestea, deși au fost aleși, aceasta nu i-a împiedicat să fie copleșiți de criză.

„Caracterul este descoperit printr-o criză. Când glasul stăruitor a vestit la miezul nopții: «Iată, mirele vine; ieșiți-i în întâmpinare», fecioarele adormite s-au trezit din somnul lor și s-a văzut cine făcuse pregătire pentru acel eveniment. Ambele părți au fost luate prin surprindere, dar una era pregătită pentru situația de urgență, iar cealaltă a fost găsită fără pregătire. Caracterul este descoperit prin împrejurări. Situațiile de criză scot la iveală adevăratul metal al caracterului. O nenorocire bruscă și neașteptată, o pierdere, sau o criză, o boală ori o suferință neașteptată, ceva care aduce sufletul față în față cu moartea, va scoate la iveală adevărata lăuntricitate a caracterului. Se va face vădit dacă există sau nu vreo credință reală în făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu. Se va face vădit dacă sufletul este sau nu susținut prin har, dacă este untdelemn în vas împreună cu candela.”

„Vremuri de încercare vin peste toți. Cum ne purtăm noi sub încercarea și verificarea lui Dumnezeu? Se sting candelile noastre? Sau continuăm să le ținem aprinse? Suntem pregătiți pentru orice situație de urgență prin legătura noastră cu Acela care este plin de har și de adevăr? Cele cinci fecioare înțelepte nu au putut împărtăși caracterul lor celor cinci fecioare neînțelepte. Caracterul trebuie să fie format de fiecare dintre noi ca indivizi.” Review and Herald, 17 octombrie 1895.

Descoperirea lui Isus Hristos, care este identificată în primele versete ale cărții Apocalipsa, este mesajul final de avertizare pentru biserică și, după aceea, pentru lume. Acea descoperire este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă de către Leul din seminția lui Iuda, care a fost identificat în capitolul cinci din Apocalipsa ca fiind singurul vrednic să deschidă cartea care fusese pecetluită.

Și unul dintre bătrâni îmi zice: Nu plânge; iată, Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și să-i dezlege cele șapte peceți. Apocalipsa 5:5.

Le Lion de la tribu de Juda est aussi la « racine de David », et Il est aussi « le fils de David », et Il est aussi le Seigneur de David. Le lien représenté par le Lion de la tribu de Juda indique que, lorsque le Lion de la tribu de Juda scelle ou descelle une vérité, il le fait en recourant à la règle de la première mention, laquelle identifie la fin d'une chose par le commencement d'une chose, comme le représente Jésus en tant que « racine de David ». Lorsqu'une vérité est descellée à « un » temps de la fin, un processus de purification est engagé, comme cela est représenté dans Daniel douze.

„Był to Lew z pokolenia Judy, który otworzył księgę i dał Janowi objawienie tego, co ma się wydarzyć w tych dniach ostatecznych. Daniel stanął na swoim miejscu, aby złożyć swoje świadectwo, które pozostawało zapieczętowane aż do czasu końca, kiedy poselstwo

pierwszego anioła miało być ogłoszone naszemu światu. Sprawy te mają nieskończoną wagę w tych dniach ostatecznych, lecz chociaż ‘wielu będzie oczyszczonych, wybielonych i wypróbowanych’, ‘bezbożni będą postępować bezbożnie i żaden z bezbożnych nie zrozumie.’” Manuscript Releases, tom 18, 14, 15.

Lucrarea lui Isus ca Leul din seminția lui Iuda este de o importanță infinită, dar „niciunul” dintre cei „răi nu va înțelege” lucrarea Sa sau mesajul care este descoperit.

Na onti, Genda mu nzira yawe, Daniyeli; kuko ayo magambo afunzwe kandi ashyizweho ikimenyetso kugeza mu gihe cy'imperuka. Benshi bazezwa, bazatunganywa, kandi bageragezwe; ariko abanyabyaha bazakomeza gukora ibyaha: kandi nta n'umwe mu banyabyaha uzasobanukirwa; ahubwo abanyabwenge bazasobanukirwa. Daniyeli 12:9, 10.

Procesul încercării este reprezentat prin trei pași: „curățiți, albiți și încercați”. Acești trei pași reprezintă cele trei etape ale „Evangheliei veșnice”, care, în solia primului înger, este exprimată astfel: temeți-vă de Dumnezeu (curățiți), dați-I slavă (albiți), căci a sosit ceasul judecății Lui (încercați). Acești trei pași sunt „adevărul”, așa cum este reprezentat de prima literă, a treisprezecea literă și ultima literă a alfabetului ebraic, iar când aceste litere sunt aduse împreună în această ordine, se formează cuvântul ebraic „adevăr”.

Those three steps are the “way,” for God’s way, according to Asaph in Psalms 77:13, is in the sanctuary, where in the courtyard a sinner is purified by the shedding of blood. The blood is thereafter taken into the holy place, which represents sanctification, which is the process of being “made white.”

I jedan od starješina progovori i reče mi: Tko su ovi odjeveni u bijele haljine i odakle dođoše? A ja mu rekoh: Gospodine, ti znaš. I reče mi: Ovo su oni koji dođoše iz velike nevolje, i oprali su svoje haljine te ih ubijelili u krvi Jaganjčevoj. Otkrivenje 7:13, 14.

Păcătosul îndreptățit și sfințit este atunci pregătit să fie „cercetat” la judecata reprezentată de Sfânta Sfintelor. Isus este „calea”, „adevărul” și „viața”. Calea este începutul, adevărul este mijlocul, iar viața este sfârșitul. Dacă suntem curățiți prin primul pas, suntem pe cale, care este calea celor îndreptățiți.

Dar calea celor drepti este ca lumina strălucitoare, care luminează tot mai mult până la ziua desăvârșită. Proverbele 4:18.

Al doilea pas este manifestarea neprihănirii care este împlinită prin adevărul Său, căci Cuvântul Său este adevărul.

Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Ioan 17:17.

Cei îndreptățiți sunt reprezentați de treapta întâi, cei sfințiți sunt reprezentați de treapta a doua. Primele două trepte îi pregătesc pe cei îndreptățiți și sfințiți să intre la judecată și să primească viața veșnică. Isus este calea, adevărul și viața.

“Neprihănirea lăuntrică este adevărită prin neprihănirea exterioară. Cel care este neprihănit înăuntru nu este împietrit la inimă și lipsit de simpatie, ci zi de zi crește spre chipul lui Hristos,

mergând din putere în putere. Cel care este sfințit prin adevăr va fi stăpân pe sine și va călca pe urmele lui Hristos până când harul se va pierde în slavă. Neprihănirea prin care suntem îndreptățiți ne este atribuită; neprihănirea prin care suntem sfințiți ne este împărtășită. Cea dintâi este titlul nostru la cer, cea de-a doua este pregătirea noastră pentru cer.” Review and Herald, 4 iunie 1895.

Kapitelul paisprezece până la capitolul șaptesprezece din Ioan abordează în repetate rânduri chestiunea reacției ucenicilor atunci când Hristos îi părăsește pentru a merge la Tatăl Său. El promite să Se întoarcă și înțelegea, (deși ucenicii nu înțelegeau), că criza care urma în curând avea să producă o profundă dezamăgire. Țesute în aceste patru capitole se află identificarea și definirea Duhului Sfânt ca „Mângâietorul”. Duhul Sfânt este identificat de patru ori ca „Mângâietorul” în Evanghelia după Ioan și o dată în întâia epistolă a lui Ioan, dar acolo cuvântul este tradus „avocat”. El nu se găsește nicăieri altundeva în Noul Testament.

Vechiul Testament are un cuvânt ebraic care a fost tradus prin „mângâietor” în Eclesiastul 4:1 și în Plângerile lui Ieremia 1:9 și 1:16. Toate aceste trei referințe arată că asupritorii au apăsătorit poporul lui Dumnezeu, iar ei nu au niciun mângâietor care să-i sprijine în necazul și dezamăgirea în care se găsesc.

Identificarea Duhului Sfânt drept „Mângâietorul” este plasată în pasajul în care Isus caută să-i pregătească pe ucenici pentru marea dezamăgire care se află la doar câteva ore înainte. În acel context, El subliniază că, chiar și în absența Sa, Duhul Sfânt va fi prezent pentru a le oferi mângâiere. Identificând Duhul Sfânt în contextul Mângâietorului, Isus precizează caracteristicile lucrării pe care Mângâietorul o va împlini.

Referirile repetate ale lui Isus la plecarea și la întoarcerea Sa așază tocmai acest subiect în fruntea listei, în ceea ce privește tema principală a pasajului.

Ioan 14:2–4, 18, 19, 28, 16:5–7, 10, 28, 17:11–13 sunt versete care se referă în mod direct la timpul întârzierii din parabola celor zece fecioare. Împreună cu versetele anterioare este inclus următorul pasaj, care, prin repetare, accentuează timpul întârzierii, căci „Domnul nu repetă lucruri care nu sunt de mare însemnătate.”

„Încă puțină vreme, și nu Mă veți vedea; și iarăși, încă puțină vreme, și Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl. Atunci unii dintre ucenicii Lui au zis între ei: „Ce este aceasta ce ne spune: «Încă puțină vreme, și nu Mă veți vedea; și iarăși, încă puțină vreme, și Mă veți vedea» și: «Pentru că Mă duc la Tatăl?»” Ei ziceau deci: „Ce este aceasta ce spune: «Încă puțină vreme»? Nu știm ce spune.” Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe și le-a zis: „Vă întrebați între voi despre ceea ce am spus: «Încă puțină vreme, și nu Mă veți vedea; și iarăși, încă puțină vreme, și Mă veți vedea»? Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, dar lumea se va bucura; voi veți fi întristați, dar întristarea voastră se va preface în bucurie. Femeia, când este în durerile nașterii, are întristare, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de chin, de bucurie că un om s-a născut în lume. Și voi deci aveți acum întristare; dar Eu vă voi vedea din nou, și inima voastră se va bucura, iar bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.” Ioan 16:16–22.

အခန်း ၁၄ မှ အခန်း ၁၇ ထိ၌ ပါရှိသော ကျမ်းပိုဒ် အနည်းဆုံး နှစ်ဆယ့်တစ် ပိုဒ်သည်၊ ခရစ်တော် ပြန်ကြွလာခြင်းကို စောင့်ဆိုင်းရမည့် ကာလကို ရှင်တပည့်များအတွက် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ ထိုကာလသည် ခရစ်တော်၏ သခေခြင်းမှ စတင်ပြီး ခမည်းတော်ထံမှ ပြန်ကြွလာတော်မူသည့် အချိန်တိုင်အောင် ဆက်လက်တည်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ထိုပြန်ကြွလာခြင်းကို စောင့်ဆိုင်းရမည့် အချိန်ကာလသည်၊ ကညာဆယ်ဦး၏ ဥပမာ၌ ဖော်ပြထားသော နှစ်ဆယ့်နှစ်စောင့်ဆိုင်းရသည့် ကာလကို သင့်ကတေပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လူက၏ မောအသို့ သွားသော ရှင်တပည့်များအကြောင်း မှတ်တမ်း၌ တွေ့ရသကဲ့သို့ပင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်၏ စိတ်ပျက်ဖွယ် အဖေဖြစ်အပျက်သည်၊ ပထမ စိတ်ပျက်ခြင်းနောက်၌ လိုက်လာသော နှစ်ဆယ့်နှစ်စောင့်ဆိုင်းရသည့် ကာလ၏ အစကို ပရောဖက်ဆိုင်ရာ အရိပ်အမွှာကြောအဖေဖြစ် ပုံဆောင်ဖော်ပြချက်ရှိသည်။

În primul pasaj al primei cărți a Bibliei găsim relatarea creațiunii și recunoaștem cele trei persoane ale trio-ului ceresc. În primul pasaj al ultimei cărți a Bibliei găsim cele trei persoane ale trio-ului ceresc. În cele patru capitole pe care le luăm în considerare găsim cele trei persoane ale trio-ului ceresc. Recunoașterea acestui fapt ne permite să suprapunem cele patru capitole ale lui Ioan peste linia profetică din Geneza capitolul unu, versetul unu, până la capitolul doi, versetul trei, și peste Apocalipsa capitolul unu, versetele unu până la unsprezece.

În pasaj, Isus îi spune lui Toma că, dacă o persoană L-a văzut pe Isus, L-a văzut pe Tatăl. Pasajul arată, de asemenea, că Hristos este Cel care i-a mângâiat pe ucenici prin prezența Sa, dar că, atunci când va pleca, El avea să trimită „un alt” „Mângâietor”. Duhul Sfânt este Mângâietorul, dar și Hristos a fost Mângâietorul.

Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu; și de acum încolo Îl cunoașteți și L-ați văzut. Filip I-a zis: Doamne, arată-ni-L pe Tatăl, și ne este de ajuns. Isus i-a zis: De atâta vreme sunt cu voi, și tu nu M-ai cunoscut, Filip? Cine M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl; și cum spui tu atunci: „Arată-ni-L pe Tatăl”? Ioan 14:7-9.

Toma îi reprezintă pe aceia din adventism care refuză să vadă mărturia despre relația dintre trio-ul ceresc, în ciuda faptului că probabil au citit iar și iar mărturiile care susțin acel adevăr.

Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, ca să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nici nu-L vede, nici nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani: voi veni la voi. Încă puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea; dar voi Mă vedeți: pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi. Ioan 14:16-19.

Dacă L-am văzut pe Isus, L-am văzut pe Tatăl. Isus este „Mângâietorul”, iar Duhul Sfânt este „un alt Mângâietor”. Dacă L-am văzut pe Isus, L-am văzut pe Tatăl și L-am văzut pe Mângâietorul. Dintre cele cinci ocurențe în care cuvântul mângâietor este folosit în Biblie, toate sunt întrebuițate de apostolul Ioan. În a cincea referință, cuvântul este tradus prin „avocat”.

Copilașii mei, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuți. Dar, dacă cineva a păcătuțit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. 1 Ioan 2:1.

Dacă cineva păcătuiește, avem un Mângâietor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. Un avocat este acela care mijlocește în favoarea păcătosului. Pavel identifică lucrarea lui Isus ca fiind aceea de avocat al

nostru.

Cine este acela care osândește? Hristos este Cel ce a murit, ba mai mult, care a și înviat, care este chiar la dreapta lui Dumnezeu, care și mijlocește pentru noi. Romani 8:34.

Isus este apărătorul păcătosului, ceea ce înseamnă că El este și Mângâietorul. În același capitol, Pavel arătase mai înainte că și Duhul Sfânt mijlocește pentru noi.

Likewise, the Spirit also helpeth our infirmities: for we know not what we should pray for as we ought: but the Spirit itself maketh intercession for us with groanings which cannot be uttered. And he that searcheth the hearts knoweth what is the mind of the Spirit, because he maketh intercession for the saints according to the will of God. Romans 8:26, 27.

انلجال عافشل ان امدقو ناعيفش امهالكف لكذلو ، يزعما امنأب انافرغئ امهالك سدقلا حورل او عوسي  
نحني ذل ان حوي ليجن انم يذل اعطقملا يف اعيمج ؤلثمم يوامسل يثالثلما يف ؤثالثلما ميناقأل او  
رخأ يف لوالا ؤداهشل ل او سدقمل باتكل رافسل لوأ يف لوالا ؤداهشل ل اذ مضي امدن عو ، ددصب  
ملمعو ؤثالثلما توهالل ميناقا ؤقال عب قلعتمل رولنل مظاعتني ، سدقمل باتكل رافسل

„Tatăl nu poate fi descris prin lucrurile pământului. Tatăl este toată plinătatea Dumnezeirii în chip trupesc și este nevăzut pentru privirea muritoare. Fiul este toată plinătatea Dumnezeirii manifestată. Cuvântul lui Dumnezeu declară despre El că este «întipărirea ființei Lui». «Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.» Aici este arătată personalitatea Tatălui.”

„Mângâietorul pe care Hristos a făgăduit să-L trimită după ce S-a înălțat la cer este Duhul în toată plinătatea Dumnezeirii, făcând vădită puterea harului divin pentru toți cei care Îl primesc și cred în Hristos ca Mântuitor personal. Există trei persoane vii ale trio-ului ceresc. În Numele acestor trei puteri — Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt — sunt botezați cei care Îl primesc pe Hristos printr-o credință vie, iar aceste puteri vor conlucra cu supușii ascultători ai cerului în strădaniile lor de a trăi viața cea nouă în Hristos.”

„Ce trebuie să facă păcătosul? — Să creadă în Hristos. El este proprietatea lui Hristos, cumpărată cu sângele Fiului lui Dumnezeu. Prin încercare și suferință, Mântuitorul a răscumpărat ființele omenești din robia păcatului. Ce trebuie deci să facem pentru a fi mântuiți de păcat? — Să credem în Domnul Isus Hristos ca în Mântuitorul care iartă păcatul. Cel ce își mărturisește păcatul și își smerește inima va primi iertare. Isus este Mântuitorul care iartă păcatul, precum și singurul Fiu născut al Dumnezeului infinit. Păcătosul iertat este împăcat cu Dumnezeu prin Isus Hristos, Izbăvitorul nostru de păcat. Rămânând pe calea sfințeniei, el este un supus al harului lui Dumnezeu. Lui îi sunt aduse mântuire deplină, bucurie și pace, precum și adevărata înțelepciune care vine de la Dumnezeu.”

„Credința în sângele ispășitor al lui Isus Hristos este asigurarea iertării. Hristos poate curăți orice păcat. O încredere simplă în această putere, zi de zi, îi va da omului o înțelepciune pătrunzătoare pentru a discerne ce va păzi sufletul, în aceste zile de pe urmă, de robia păcatului. Prin credință și rugăciune, prin cunoașterea lui Hristos, el trebuie să-și ducă până la capăt propria mântuire.”

„Duhul Sfânt ne recunoaște și ne călăuzește în tot adevărul. Dumnezeu L-a dat pe singurul Său Fiul născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Hristos este Mântuitorul păcătosului. Moartea lui Hristos l-a răscumpărat pe păcătos. Aceasta este singura noastră nădejde. Dacă ne predăm pe deplin eul și punem în practică virtuțile lui Hristos, vom câștiga premiul vieții veșnice.”

„«Cel ce crede în Fiul Îl are și pe Tatăl.» Cel care are o credință necurmată în Tatăl și în Fiul are și Duhul. Duhul Sfânt este mângâietorul lui, iar el nu se abate niciodată de la adevăr.” Bible Training School, 1 martie 1906.

Pe lângă lumina adăugată cu privire la lucrarea și relația trio-ului ceresc, identificarea trio-ului ceresc în pasaj oferă o mărturie că aceste patru capitole trebuie să fie aliniate cu solia care este acum desigilată de Leul din seminția lui Iuda.

Mărturia din istoria ucenicilor de pe drumul spre Emaus reprezintă trei mărturii care identifică faptul că timpul dezamăgirii și al întârzierii care a urmat crucii reprezintă timpul dezamăgirii și al întârzierii care urmează după prima dezamăgire. Există o altă mărturie care susține că istoria reprezentată în cele patru capitole ale lui Ioan reprezintă împrejurările primei dezamăgiri.

Ultimul verset al relatării creației, care este primul adevăr menționat în Cuvântul lui Dumnezeu, se încheie cu trei cuvinte, iar fiecare dintre aceste cuvinte începe cu una dintre cele trei litere care alcătuiesc cuvântul „adevăr”, și aceasta în ordinea corectă. Relatarea creației din Geneza începe cu cuvintele „La început” și se încheie cu cele trei cuvinte „Dumnezeu a creat și a făcut”.

«ءدبلا» ب قل خ ل ا ة ص ق ا د ب ت . ق ح ل ا ق م ل ك ء ش ن ؤ ي ، ا ع م ا ه ج ج د ن ع ، ث ا ل ث ل ا ت ا م ل ك ل ا ك ل ت ن م ف ر ح ل و ا ع ط ق م ل ا ي ف ، ل ك ل ذ ك و . ء ا ي ل ا و ف ل ا ل ا ي ل ع ل د ت ي ت ل ا ف و ر ح ل ا ب ا ي ز م ر ل ل ث م ت ي ت ل ا ق م ل ك ل ا ب ي ه ت ن ت و ، ة ي ا ه ن ل ا و ة ي ا د ب ل ا ، ء ا ي ل ا و ف ل ا ل ا ه ن ا ب ن ي ت ر م ع و س ي ف ر ع ؤ ي ، س د ق م ل ا ب ا ت ك ل ا ر ا ف س ا ر خ ا ن م ي ح ا ت ت ف ا ل ا ي ف د ر ا و ل ا ع ط ق م ل ا ن ا ي ل ع ر خ ا ا د ه ا ش م د ق ت ء ا ي ل ا و ف ل ا ل ا ل ث م ت ي ت ل ا ة ث ا ل ث ل ا ف و ر ح ل ا ك ل ت و . ر خ ا ل ا و ل و ا ل ا ا ي و ر ل ا ر ف س ع ل ط م ي ف ي و ب ن ل ا ط خ ل ا و ن ي و ل ك ت ل ا ر ف س ع ل ط م ي ف ي و ب ن ل ا ط خ ل ا ع م ع م ؤ ي ن ا ب ج ي ا ن ح و ي ل ث م ت ي ذ ل ا ل ح ا ر م ل ا ي ث ا ل ث ل ا ل م ع ل ا و ه ي ز ع م ل ا ل م ع ن ا . ي ز ع م ل ا ل م ع ف ص و ن م ض ة د ا ه ش ل ا م ذ ه ب ف ر ت غ ي و ي ف ة ع ب ر ا ل ا ل و ص ف ل ا ه ذ ع ض ر ن ا ن ل ح ي ت ي ء ا ي ل ا و ف ل ا ل ا م ت خ ن ا و . ا ه س ف ن ة ث ا ل ث ل ا ة ي ر ب ع ل ا ف و ر ح ل ا ق م ع ن ل ا ب ا ب ق ا ل غ ا ل ي ب ق ا م ا ت خ ا ك ف ت ي ت ل ا ح ي س م ل ا ع و س ي ا ي و ر ة ل ا س ر ق ا ي س .

Cele șapte tunete reprezintă patru jaloane specifice (puncte în timp) și trei perioade specifice de timp, care încep cu jalonul coborârii unui înger care urmează să lumineze pământul cu slava Sa. Acel jalon a fost un punct în timp. Al doilea jalon (punct în timp) este prima dezamăgire, care introduce perioada timpului de întârziere. Timpul de întârziere conduce la al treilea jalon (punct în timp), unde un adevăr este desigilat, iar aceasta produce o mișcare. Mișcarea se încheie la al patrulea jalon (punct în timp), reprezentat ca judecată. Aceste patru jaloane și cele trei perioade de timp reprezintă fiecare câte un tunet, totalizând șapte tunete. Ele reprezintă, de asemenea, o combinație patru-trei.

În articolele anterioare am identificat faptul că înțelegerea pionierilor cu privire la cele șapte biserici, cele șapte peceti și cele șapte trâmbițe recunoaște o „combinație de patru și trei”. Primele patru biserici, peceti și trâmbițe sunt distincte de ultimele trei biserici, peceti și trâmbițe. Cele șapte

tunete reprezintă patru semne de hotar, dar în cadrul acestor patru semne de hotar se află trei perioade de timp. Combinația divină de „patru și trei”, care în cartea Apocalipsei este întemeiată pe mărturia a trei martori (bisericele, pecețile și trâmbițele), iar acești martori mărturisesc despre validitatea combinației de „patru și trei” a celor șapte tunete din cartea Apocalipsei.

Dar, în cadrul liniei istoriei reprezentate de cele șapte tunete, se află o altă linie de profeție ascunsă și distinctă, care posedă trei repere distincte de simbolul reprezentat ca șapte tunete. Prin urmare, atunci când luăm în considerare relația profetică a celor șapte tunete cu istoria ascunsă care acum este desigilată, constatăm că cele șapte tunete prezintă patru repere (puncte în timp), iar istoria ascunsă prezintă trei repere (puncte în timp). Asemenea bisericilor, peceților, trâmbițelor și tunetelor, istoria ascunsă reprezintă trei repere care sunt legate de cele patru repere ale celor șapte tunete. Istoria ascunsă posedă, de asemenea, o combinație trei-patru.

În istoria ascunsă care este încorporată în cele șapte tunete, există trei repere distincte, fiecare fiind un „punct în timp”, iar primul și ultimul dintre aceste trei repere reprezintă o dezamăgire. Există o „perioadă de timp” distinctă între primul și al doilea reper și o „perioadă de timp” distinctă între al doilea și al treilea punct în timp. Cuvântul „dezamăgire” a evoluat din conceptul unei întâlniri ratate și poartă în definiția sa accentul unui punct în timp. Miezul nopții este, de asemenea, un timp specific. Istoria ascunsă este înfățișată prin trei puncte în timp separate de două perioade de timp: timpul de întârziere și mișcarea lunii a șaptea.

Primul reper al istoriei ascunse identifică o dezamăgire, iar ultimul reper identifică, de asemenea, o dezamăgire. Prin urmare, de la prima dezamăgire până la ultima dezamăgire există o linie ascunsă de profeție care posedă aceiași trei pași ca toate liniile de reformă. Ea posedă, de asemenea, semnătura Alfa și Omega, căci cele trei litere care alcătuiesc „adevărul” corespund celor trei repere care încep și se încheie cu o dezamăgire. Acea istorie ascunsă din cadrul celor șapte tunete este adevărul pe care Leul din seminția lui Iuda îl desigilează în prezent.

Fragmentul din Ioan pe care îl avem în vedere este introdus în capitolul precedent prin Cina cea de Taină, subliniind că mesajul acestor patru capitole trebuie să fie mâncat. Aceste patru capitole se încheie cu mersul spre Ghetsimani. Relatarea se desfășoară în mișcarea de la mâncare până când începe criza crucii. Din punct de vedere profetic, cadrul acestor patru capitole definește ultimul mesaj care trebuie să fie mâncat înainte de judecată. Mesajul care conduce la încheierea judecării este mesajul care este desigilat în cartea Apocalipsei, chiar înainte ca judecata să se încheie.

Discipolii și Isus se află în acel punct al istoriei profetice în care li se face cunoscut timpul întârzierii. În istoria millerită, Domnul Și-a retras mâna pentru a produce înțelegerea mesajului Strigătului de la Miezul Noptii, dar înțelegerea care a produs mesajul lui Samuel Snow i-a înștiințat, de asemenea, pe milleriți că se aflau în timpul întârzierii din parabola celor zece fecioare. Ucenicii tocmai mâncaseră Cina cea de Taină și, pe măsură ce asimilau mesajul, Hristos a explicat timpul întârzierii în cele patru capitole ale lui Ioan.

Înțelegerea lui Samuel Snow poate fi documentată ca o serie de articole, care au dezvoltat înțelegerea finală reprezentată de solia Strigătului de la Miezul Noptii. Pe măsură ce solia sa se dezvolta, el a prezentat-o și în cadrul unei serii de adunări de tabără. Seria de articole care a condus

la aceste adunări de tabără l-a adus în cele din urmă la adunarea de tabără de la Exeter, care a durat șase zile. Din punct de vedere profetic, solia Strigătului de la Miezul Noptii este dezvoltată progresiv de-a lungul unei perioade de timp. Cele patru capitole din Ioan au loc în istoria profetică în care solia este în curs de dezvoltare.

În cele patru capitole ale lui Ioan, lucrarea Duhului Sfânt este definită în trei pași: convingerea de păcat, de neprihănire și de judecată. Acești trei pași sunt, de asemenea, cele trei repere ale istoriei ascunse încorporate în cele șapte tunete.

Totuși, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă voi duce, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata: în ce privește păcatul, fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea, fiindcă Mă duc la Tatăl Meu și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata, fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat. Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Însă, când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul; pentru că nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ce va auzi și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi. Ioan 16:7–14.

În istoria millerită, Isus nu S-a întors pentru a pune capăt timpului de zăbavă la Strigătul de la Miezul Noptii. El Și-a retras mâna și a revărsat sau a trimis Duhul Sfânt. Duhul Sfânt, reprezentat ca Mângâietorul, a venit să risipească dezamăgirea. El a venit să aducă mângâiere aceluia care au fost aleși, dar care erau nedumeriți din pricina dezamăgirii provocate de o predicție eșuată.

Am arătat mai înainte că apostolul Ioan, Ezechiel și Ieremia sunt toți înfățișați mâncând cărticica ce este dulce ca mierea în gură. Există o deosebire intenționată între acești trei proroci, care adesea este trecută cu vederea.

Izekiel este folosit pentru a-i ilustra pe aceia care au mâncat cărticica și căroră li se dă un mesaj pe care să-l ducă bisericii apostate a lui Dumnezeu. Izekiel arată că acea carte care este mâncată identifică lucrarea ce urmează apoi să fie împlinită. El reprezintă mesajul dat fostului popor ales al lui Dumnezeu. Mesajul său este ceea ce îi leagă pe cei din fostul popor ales în snopi sortiți focului. În cele patru capitole ale lui Ioan, Isus identifică scopul lucrării lui Izekiel.

ចូរចងចាំពាក្យដដែលខ្ញុំបាននិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នាថា  
ទាសករមិនធំជាងមុចាស់របស់ខ្ញុំលួនទេ។ បើគោរសបៀតបៀនខ្ញុំ  
គេក៏នឹងបៀតបៀនអ្នករាល់គ្នាដែរ; បើគោរសកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ  
គេក៏នឹងកាន់តាមពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែ គ្រប់ការទាំងនេះ  
គេនឹងធ្វើដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះនាមខ្ញុំ  
ពីព្រោះគេមិនស្គាល់ព្រះអង្គដដែលបានចាត់ខ្ញុំមក។ បើខ្ញុំមិនមានមក  
ហើយមិនមាននិយាយនឹងគេទេ នោះគេមិនមានហេតុអ្វី; ប៉ុន្តែ តើឡាននេះ  
គេមានអ្វីហែងហាបរបស់គេឡើយ។ អ្នកណាដដែលស្អប់ខ្ញុំ  
ក៏ស្អប់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែរ។ បើខ្ញុំមិនមានធ្វើការកុសុងចំណោមគេ  
ដដែលគ្មានអ្នកណាផ្សេងបានធ្វើទេ នោះគេមិនមានហេតុអ្វី; ប៉ុន្តែ តើឡាននេះ  
គោរសទាំងយើង និងមានទាំងស្អប់ ទាំងខ្ញុំ និងព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ។  
ប៉ុន្តែ ការនេះក៏ត្រូវដឹង

ដើម្បីបិទយកកុយដៃលោកសរសេរនៅក្នុងកិច្ចការនេះយប់ស្រេច ហេតុអ្វីបានជា  
«គេស្រេចបំបាត់ដោយឥតមានមូលហេតុ»។ ប៉ុន្តែ កាលណាពុទ្ធិសាសនាដ៏ជំនួយមកដល់  
គឺពុទ្ធិញ្ញាណនៃចេតិក ដល់ខ្ញុំនឹងចាត់ពិព្រះបិតាមកឯអ្នករាល់គ្នា  
ពុទ្ធិអង្គគន្លងចេញមកពីពុទ្ធិបិតា ពុទ្ធិអង្គគន្លងនឹងធុរិបនុទាល់អំពីខ្ញុំ។ យ៉ូហាន  
15:20–26។

Lucrarea lui Ezechiel, care a început atunci când a mâncat cartea, reprezintă prezentarea unei solii care va fi respinsă, însă această respingere este dovada că ei Îl urăsc pe Dumnezeu și că și-au umplut pe deplin cupa timpului lor de probă.

El mi-a zis: „Fiul omului, te trimit la copiii lui Israel, la un neam răzvrătit, care s-a răzvrătit împotriva Mea; ei și părinții lor au păcătuit împotriva Mea până în ziua de azi. Căci sunt niște copii obraznici și cu inima împietrită. Te trimit la ei; și să le spui: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu.» Iar ei, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, (căci sunt o casă răzvrătită,) tot vor ști că a fost un proroc în mijlocul lor.” Ezechiel 2:3–5.

Lucrarea lui Ezechiel a fost aceea de martor împotriva fostului popor al legământului, după cum a fost și Hristos față de iudeii certăreți; astfel, solia lui Ezechiel este mesajul final de avertizare care leagă fostul popor al legământului ca neghină într-un snop, sortit focului nimicirii.

„Apoi am văzut al treilea înger. Îngerul care mă însoțea a spus: «Înfricoșătoare este lucrarea lui. Cutremurătoare este misiunea lui. El este îngerul care trebuie să aleagă grâul dintre neghină și să sigileze, sau să lege, grâul pentru grânarul ceresc. Aceste lucruri ar trebui să cuprindă întreaga minte, întreaga atenție.»” Early Writings, 118.

Lucrarea reprezentată prin mâncarea cărțiței începe atunci când îngerul cel puternic coboară având în mână o cărțiță. În istoria primului înger, aceasta a avut loc la 11 august 1840, iar în istoria celui de-al treilea înger, a avut loc la 11 septembrie 2001. Ambele date reprezintă împliniri ale profețiilor asociate fie cu islamul celei de-a doua nenorociri, fie cu islamul celei de-a treia nenorociri, după caz. De aceea Isaia, în capitolul douăzeci și doi, atunci când descrie criza din valea vedeniei pentru filadelfieni și laodiceeni, arată că laodiceenii, care au fost poporul ales al protestantismului în 1840 și adventismul, care a fost poporul ales în 2001, erau „legați de arcași”. Arcașii din profeția biblică sunt islamul, iar atunci când vedenia despre islam s-a împlinit în 1840 și în 2001, fostul popor ales a respins profeția despre islam așa cum a fost prezentată de cei reprezentați prin Ezechiel. Ei au fost atunci și acolo legați ca neghină. Lucrarea lui Ezechiel a fost aceea de a îndepărta „acoperământul” care le acoperea „păcatul”, păcat reprezentat de Isus ca ură față de Dumnezeu.

Proorocia văii vedeniei. Ce ai acum, de te-ai suit cu totul pe acoperișuri? Tu, care ești plină de zarvă, cetate zgomotoasă, cetate veselă: morții tăi nu sunt uciși de sabie, nici morți în luptă. Toți conducătorii tăi au fugit împreună, sunt legați de arcași; toți cei ce se găsesc în tine sunt legați laolaltă, ei care au fugit de departe. Isaia 22:1–3.

Și Dumnezeu a fost cu băiatul [Ismael]; și el a crescut, a locuit în pustie și a ajuns arcaș.  
Geneza 21:20.

Acolo unde nu este nicio viziune, poporul piere; dar ferice de cel ce păzește legea. Proverbele 29:18.

Yeremia reprezintă pe aceia care au mâncat cartea atunci când îngerul cel puternic a coborât pentru a lumina pământul cu slava sa, dar care au trăit dezamăgirea pricinuită de predicția nereușită din 1843. Yeremia se întreabă, în sens profetic, dacă Dumnezeu a mințit. Acea referință îl leagă pe Yeremia de Habacuc doi.

Voi sta pe locul meu de strajă și mă voi așeza în turn, și voi veghea să văd ce-mi va spune și ce voi răspunde când voi fi muștrat. Și Domnul mi-a răspuns și a zis: „Scrie vedenia și fă-o lămurită pe tăblii, pentru ca cel ce o citește să poată alerga. Căci vedenia este încă pentru o vreme hotărâtă, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți; chiar dacă întârzie, așteapt-o, pentru că va veni negreșit, nu va întârzia. Iată, sufletul celui îngâmfat nu este drept în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.” Habacuc 2:1–4.

Ioan a fost folosit pentru a simboliza pe aceia care au trăit dulceața și amara dezamăgire, reprezentând întreaga istorie de la 11 august 1840 până la 22 octombrie 1844.

Și m-am dus la înger și i-am zis: Dă-mi cărticica. Și el mi-a zis: Ia-o și mănânc-o; ea îți va amărî pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea. Și am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o; și în gura mea a fost dulce ca mierea, dar după ce am mâncat-o, pântecele mi s-a amărât. Apocalipsa 10:9, 10.

Ezechiel reprezintă lucrarea de prezentare a mesajului profetic care îi leagă pe fostul popor ales, lucrare care a fost inițiată când îngerul a coborât la 11 august 1840 și 11 septembrie 2001.

Dar tu, fiul omului, ascultă ce-ți spun; nu fi răzvrătit ca acea casă răzvrătită: deschide-ți gura și mănâncă ceea ce-ți dau. Și când m-am uitat, iată că o mână era întinsă spre mine; și, iată, în ea era un sul de carte; și l-a desfășurat înaintea mea; și era scris pe dinăuntru și pe dinafară: și în el erau scrise plângeri, jale și vaiete. Apoi mi-a zis: Fiul omului, mănâncă ce găsești; mănâncă sulul acesta și du-te, vorbește casei lui Israel. Atunci mi-am deschis gura, și el m-a făcut să mănânc sulul acela. Și mi-a zis: Fiul omului, fă-ți pântecele să mănânce și umple-ți măruntaiele cu sulul acesta pe care ți-l dau. Atunci l-am mâncat; și în gura mea a fost dulce ca mierea. Ezechiel 2:8–3:3.

Ieremia reprezintă istoria de la 11 august 1840 până chiar înainte de Strigătul de la Miezul Noptii.

Cuvintele Tale au fost găsite, și le-am mâncat; și cuvântul Tău mi-a fost bucuria și veselia inimii mele, căci sunt chemat după Numele Tău, Doamne Dumnezeule al oștirilor. Nu am șezut în adunarea batjocoritorilor și nu m-am veselit; am șezut singur, din pricina mâinii Tale, căci m-ai umplut de indignare. Pentru ce este durerea mea necurmată și rana mea nevindecabilă, care nu primește vindecare? Vei fi Tu pentru mine cu totul ca un izvor înșelător și ca niște ape care seacă? De aceea, așa vorbește Domnul: Dacă te vei întoarce, te voi aduce iarăși, și vei sta înaintea Mea; și dacă vei scoate ce este prețios din ce este vrednic de dispreț, vei fi ca gura Mea; ei să se întoarcă la tine, dar tu să nu te întorci la ei. Și te voi face pentru poporul acesta ca un zid de aramă întărit; ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui; căci Eu sunt cu tine ca să te mântuiesc și să te izbăvesc, zice Domnul. Te voi izbăvi din mâna celor răi

și te voi răscumpăra din mâna celor cumpliți. Ieremia 15:16–21.

იერემია წარმოადგენს ჩვენს ამჟამინდელ ისტორიასა და გზავნილს. ამჟამინდელი გზავნილი არის შუაღამის ძახილის გზავნილი, რომელიც თანდათანობით ვითარდება იმ მომენტში, როდესაც ღვთის ხალხი, იერემიათი წარმოდგენილი, „აღვსილია“ „განრისხებით“, რადგან ფიქრობდა, რომ მისი „ტკივილი“ „მარადიული“ უნდა ყოფილიყო და მისი „ჭრილობა — უკურნებელი“, ჭრილობა, რომელიც არასოდეს განიკურნებოდა. ისინი გამოეყვნენ „მაცინართა საკრებულოს“. ისინი უკვე აღარ „იხარებენ“ ისე, როგორც მაშინ, როდესაც პირველად შექამეს წიგნი და იგი მათი „გულის სიხარული“ იყო.

Dar există sfat pentru cei aflați în acea stare. „Dacă te vei întoarce” și, de asemenea, „dacă vei scoate ce este prețios din ceea ce este ticălos”, atunci Dumnezeu Se va întoarce la ei. În ebraică, expresia „te voi aduce iarăși” din acest pasaj înseamnă că Dumnezeu Se va întoarce la ei, dacă ei se întorc la El.

因此,你们要顺服神.要抵挡魔鬼,魔鬼就必离开你们逃跑.你们亲近神,神就必亲近你们.有罪的人哪,要洗净你们的手;心怀二意的人哪,要清洁你们的心.你们要愁苦、悲哀、哭泣;要叫你们的喜笑变作悲哀,欢乐变作忧愁.务要在主面前自卑,主就必叫你们升高.雅各书 4:7–10.

Yoo isaan gara Waaqayyooti dhi'aatan, inni immoo gara isaaniitti ni dhi'aata. Yoo isaan waan kana hojjetan, sana booda isaan Gooftaa “fuuldura ni dhaabbatu” akkasumas isaan “afaan” Waaqayyoo ni ta'u. Kana malees inni Ermiyaasiin (nuyi) barsiisa akka inni sabni Isaa “hamoota” duratti “dallaa sibiila diimaa dallansuu” ta'u; achiis “sodaachisoonni” warra Ermiyaasiin bakka bu'aman irratti waraana ni fidu. “Hamooni” keessaa fakkeenyi Daani'el keessatti mul'atu bikroota wallaaltota Maatewos agarsiisa. “Sodaachisoonni” immoo yeroo qormaata seera Dilbataa keessatti tokkummaa sadii-sadeen Baabilon ammayyaa bakka bu'u.

Mărturiile celor trei profeți se referă toate la aceeași istorie, însă ele abordează trei aspecte diferite ale aceleiași istorii. Ieremia îi reprezintă pe aceia care tocmai au trecut prin prima dezamăgire, dar care nu au ajuns încă la reperul Strigătului de la Miezul Noptii. Aici ne aflăm din 18 iulie 2020. Întrebarea este dacă ne vom întoarce. Dacă o vom face, vom „vorbi” pentru Domnul chiar în timpul în care Statele Unite „vorbesc” ca un balaur.

Istoria pe care o ilustrează Ieremia este istoria noastră prezentă și este istoria reprezentată de cele trei repere ascunse din cadrul celor șapte tunete. Este, de asemenea, istoria în care este așezat în mod profetic pasajul din Ioan, căci accentul celor patru capitole din Ioan este lucrarea Duhului Sfânt de a-l mângâia pe Ieremia, care se întreabă dacă a crezut o minciună și dacă solia care a avut un gust atât de dulce a fost, în realitate, ape înșelătoare.

Ieremia reprezintă, așadar, istoria de la 11 septembrie 2001 înainte, până la 18 iulie 2020, când a început timpul de întârziere, așa cum este reprezentat de cele trei zile și jumătate simbolice de după aceea. Când spun „simbolice”, nu mă refer la o predicție de timp. Spun că 18 iulie 2020 este momentul când cei doi martori, Biblia și Spiritul Profeției, au fost uciși, iar trupurile lor moarte au

fost lăsate în uliță timp de trei zile și jumătate, în Apocalipsa unsprezece.

Și voi da putere celor doi martori ai Mei, și ei vor proroci o mie două sute șazeci de zile, îmbrăcați în sac. Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice care stau înaintea Dumnezeului pământului. Și, dacă voiește cineva să le facă rău, din gura lor iese foc și le mistuie vrăjmașii; și, dacă voiește cineva să le facă rău, trebuie să fie ucis în felul acesta. Ei au putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele prorociei lor; și au putere asupra apelor să le prefacă în sânge și să lovească pământul cu orice fel de urgii, ori de câte ori vor voi. Și, când își vor isprăvi mărturia, fiara care se ridică din adânc va face război cu ei, îi va birui și-i va omorî. Și trupurile lor moarte vor zăcea în ulița cetății celei mari, care, duhovnicește, se cheamă Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit și Domnul nostru. Și oameni din popoare, din seminții, din limbi și din neamuri vor privi trupurile lor moarte timp de trei zile și jumătate și nu vor îngădui ca trupurile lor moarte să fie puse în morminte. Și locuitorii pământului se vor bucura de ei, se vor veseli și își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi proroci îi chinaseră pe cei ce locuiau pe pământ. Apocalipsa 11:3–10.

Mărturia prezentată prin starea lui Ieremia este situată după dezamăgire, dar înainte de Strigătul de la Miezul Noptii. Ieremia trebuia să se întoarcă înainte de a putea fi glasul soliei Strigătului de la Miezul Noptii. Aceasta este starea noastră astăzi. Acesta este, de asemenea, cadrul istoric al celor patru capitole din Ioan pe care le avem în vedere și tot aceasta este istoria reprezentată de istoria ascunsă din interiorul celor șapte tunete.

Dacă luăm în considerare lumina legată de „Mângâietorul” în mărturia lui Ioan alcătuită din patru capitole, găsim dovezi îmbelșugate pentru a recunoaște că relatarea este despre 18 iulie 2020, dezamăgirea și timpul de întârziere, solia Strigătului de la Miezul Noptii, care este desigilată, și judecata care vine a legii duminicale. Capitolele se clădesc pe structura profetică a istoriei ascunse.

Dacă trebuie să fim ca gura lui Dumnezeu în criza care va veni curând, lucrarea noastră de acum este „să scoatem ce este de preț din ce este fără valoare” sau, așa cum Iacov identifică aceeași lucrare, trebuie să ne „curățim” „mâinile, păcătoșilor; și curățiți-vă inimile, voi cei cu inima împărțită. Întristați-vă, jeliți și plângeți: râsul vostru să se prefacă în jale, iar bucuria voastră în întristare apăsătoare. Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța” ca un steag în viitorul foarte apropiat.

Și El va înălța un steag pentru neamuri, îi va aduna pe cei izgoniți ai lui Israel și îi va strânge laolaltă pe cei risipiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului. Isaia 11:12.

Vom încheia analiza noastră a acestor patru capitole în articolul următor.